

ΣΕΡ ΣΤΙΒ ΣΤΙΒΕΝΣΟΝ

Άγκαθα Μίστερι

ΕΡΕΥΝΑ
ΣΤΗ ΓΡΑΝΑΔΑ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ήταν 21 Μαρτίου, η πρώτη μέρα της άνοιξης. Εκείνο το απόγευμα στο Λονδίνο ο ουρανός ήταν φωτεινός, εκτυφλωτικά γαλανός. Ως το μεσημέρι τα σύννεφα είχαν διαλυθεί και ο απογευματινός ήλιος έλαμπε δίπλα στον όγκο του Μπιγκ Μπεν. Οι ζεστές αχτίδες του απλώνονταν πάνω στις στέγες του Αβαείου του Γουεστμίνστερ κι έπειτα έφταναν ως το δάσος από κεραίες στην κορυφή του Μεγάλου Μπέικερ, ενός σύγχρονου ουρανοξύστη στο Σίτι.

Πίσω από το θολό τζάμι του ρετιρέ του κτιρίου υπήρχε ένα διαμέρισμα όμοιο με κρησφύγετο κατασκόπου που το είχε μόλις χτυπήσει ανεμοστρό-

βίλος. Ολόγυρα στο πάτωμα υπήρχαν σκόρπια ηλεκτρικά καλώδια, ανοιγμένα κουτιά ξέχειλα με ηλεκτρονικές συσκευές τελευταίας γενιάς και στοίβες από άδειες συσκευασίες κινέζικων γευμάτων γεμάτες λάδια. Πάνω στο τραπέζι, μαζί με περιοδικά και κόμικς, υπήρχαν επτά οθόνες αναμμένες.

Σε κάθε οθόνη προβαλλόταν κι από μια ταινία – όλες διαφορετικές μεταξύ τους και όλες με τον ήχο χαμηλωμένο. Οι πρωταγωνιστές κουνούσαν τα χείλη χωρίς να ακούγονται καθόλου.

Ο δεκατετράχρονος Λάρι Μίστερι, ο μοναδικός ένοικος του ρετιρέ, καθόταν μπροστά στους

υπολογιστές κι έστρεφε νευρικά το βλέμμα του από τη μία οθόνη στην άλλη.

Κάθε τόσο μουρμούριζε κάτι σιγανά και κρατούσε σημειώσεις. Το βλέμμα του στάθηκε σε μια παλιά ασπρόμαυρη ταινία της δεκαετίας του '50.

«Έφαγα... έναν πράσινο... ελέφαντα» συλλάβισε κοιτάζοντας τα βουβά πρόσωπα.

Ο Λάρι ήταν αδύνατος σαν ρέγγα και είχε μαύρα ατημέλητα μαλλιά. Εκείνη τη μέρα οι μαύροι κύκλοι κάτω από τα μάτια του ήταν πιο έντονοι απ' ό,τι συνήθως: δεν είχε κλείσει μάτι όλη νύχτα. Συνήθως το αγόρι, αθεράπευτα νυχτερινός τύπος, έμενε ξύπνιος ως τα ξημερώματα σερφάροντας στο διαδίκτυο. Εκείνη τη φορά όμως είχε μείνει ξάγρυπνος ως το ξημέρωμα για έναν λόγο πολύ πιο κρίσιμο από τα μουσικά βίντεο ή τις κριτικές για το τελευταίο μοντέλο κινητού τηλεφώνου. Έπρεπε να λύσει ένα πρόβλημα.

Ξύνοντας το κεφάλι του, έστρεψε τα κοκκινισμένα μάτια του σε ένα άλλο βίντεο. Μια ξανθιά ηθοποιός κουνούσε τα χείλη της. Έτριψε τα μάτια

του και επανέλαβε αργά: «Νεοσσοί... πολλά... τηλεχειριστήρια... ααα... είναι πολύ δύσκολο». Έπειτα σήκωσε το βλέμμα στο ταβάνι κι αναστέναξε βαθιά. «Ηλίθιο μάθημα» μονολόγησε. «Δεν πρόκειται να το περάσω ποτέ!»

Επισήμως το αγόρι σπούδαζε για να πάρει πτυχίο στο μάρκετινγκ. Από τα μέλη της πολυπληθούς και παράξενης οικογένειάς του –μεταξύ αυτών και η ευφυέστατη ξαδέλφη του η Άγκαθα– ελάχιστοι γνώριζαν την αλήθεια: ο Λάρι φοιτούσε στη φημισμένη *Eye International*, μία σχολή για ντετέκτιβ.

Εκείνο το απόγευμα είχε να δώσει μια πολύ δύσκολη εξέταση. Αυτός, λοιπόν, ήταν ο λόγος που είχε ξενυχτήσει: μετά από μία εβδομάδα συναγωνισμού με συνομήλικους απ' όλο τον κόσμο σε ένα online πρωτάθλημα βιντεοπαιχνιδιών, είχε αποφασίσει να αξιοποιήσει τις τελευταίες διαθέσιμες ώρες για μια επανάληψη της τελευταίας στιγμής.

Τότε ακριβώς τα μάτια του αγοριού στάθηκαν στο ρολόι του τοίχου. Έδειχνε δύο το μεσημέρι.

«Δεν το πιστεύω!» φώναξε και πετάχτηκε όρθιος. Χτύπησε το τραπέζι με το γόνατό του: μια στοίβα από σιντί σε εύθραυστη ισορροπία γκρεμίστηκε στο πάτωμα. «Για πότε πέρασε το πρωί!» αναφώνησε. «Είναι οριστικό πλέον! Δεν έχω καμία ελπίδα... την έβαψα κανονικότητα!»

Σε λιγότερο από μία ώρα ο Λάρι θα ερχόταν αντιμέτωπος, σε τηλεδιάσκεψη, με μία εξέταση στην ανάγνωση χειλιών: μια τεχνική που, κατά τα λεγόμενα της καθηγήτριάς του τουλάχιστον, όποιος θέλει να ονομάζεται επάξια ντετέκτιβ έπρεπε να γνωρίζει στην εντέλεια.

Το αγόρι είχε περάσει ώρες ατελείωτες κάνοντας εξάσκηση: παρακολούθησε περίπου είκοσι ταινίες στο αθόρυβο και κάθε φορά προσπαθούσε να μαντέψει τι έλεγαν οι ηθοποιοί, παρατηρώντας μόνο τις κινήσεις των χειλιών τους. Δυστυχώς, όμως, μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν είχε καταλάβει ούτε μία ατάκα.

Οι σημειώσεις του ήταν ένα συνονθύλευμα λέξεων δίχως νόημα και φυσικά δεν περίμενε κάτι

καλύτερο την ώρα της εξέτασης. Αναμφίβολα, για άλλη μία φορά θα αποδεικνυόταν ανεπαρκής. Εκτός εάν...

«Μα φυσικά!» αναφώνησε κροταλίζοντας τα δάχτυλα. «Χρειάζομαι μία δικαιολογία για να αποφύγω την εξέταση! Εδώ που φτάσαμε αυτή είναι η μόνη λύση που έχω. Θα δηλώσω ασθένεια! Ότι είμαι άρρωστος του θανατά! Γρίπη... Όχι, ακόμα καλύτερα: μια ξεγυρισμένη πνευμονία! Να πάρει, πού έχω βάλει την παγοκύστη;»

«Γιατί ακριβώς τη χρειάζεστε την παγοκύστη, πράκτορα ΛΜ14;»

Η φωνή ακούστηκε μέσα από έναν από τους υπολογιστές. Ο Λάρι ένιωσε να τον διαπερνά ρίγος κι έκανε αργά μεταβολή.

Στην οθόνη πρόβαλε το πρόσωπο της ΚΜ32, της καθηγήτριας στο μάθημα της Ανάγνωσης Χειλιών. Όπως και οι περισσότεροι από τους υπόλοιπους διδάσκοντες, η συγκεκριμένη παρέδιδε τα μαθήματά της και εξέταζε τους μαθητές της μόνο σε τηλεδιάσκεψη.

«Κ-καλημέρα» είπε ψιθυριστά ο Λάρι.

«Είδα ότι ήσασταν ήδη συνδεδεμένος, πράκτο-
ρα, και σκέφτηκα να σας καλέσω αμέσως. Έχετε
φάει για μεσημέρι; Είστε αρκετά ξεκούραστος;
Μπορούμε να αρχίσουμε;»

«Ξέρετε...» τραύλισε εκείνος προσπαθώντας
να κερδίσει χρόνο «κανονικά η εξέταση αρχίζει
σε μία ώρα...»

Η γυναίκα σήκωσε το ένα της φρύδι. «Τι σε μία
ώρα, τι τώρα; Έχει καμία διαφορά;» απάντησε ξερά.
«Η μήπως να υποθέσω ότι είστε από εκείνους τους
τεμπέληδες που πρώτα χάνουν χρόνο με ένα σωρό

ανοησίες... και μετά πρέπει να κάνουν επανάληψη την τελευταία στιγμή;»

«Φ-φυσικά και όχι» ψέλλισε ο Λάρι προσπαθώντας να σκάσει ένα αθώο χαμόγελο.

«Άψογα. Ας αρχίσουμε λοιπόν».

Το αγόρι κάθισε μπροστά στην οθόνη με έναν αναστεναγμό. Η ΚΜ32 απενεργοποίησε τον ήχο στον υπολογιστή της. Ο Λάρι ήξερε καλά αυτή την εξέταση, γιατί ήταν η τρίτη φορά που προσπαθούσε να περάσει αυτό το μάθημα, χωρίς επιτυχία. Η καθηγήτριά του θα πρόφερε δέκα φράσεις αυξανόμενης δυσκολίας. Εκείνος έπρεπε να τις ερμηνεύσει κοιτάζοντας μόνο την κίνηση των χειλιών της.

Επικεντρώθηκε στο στόμα της γυναίκας. Έπειτα δοκίμασε να επαναλάβει τη φράση της. «Είπατε... χμ... *Η συνήθεια είναι ευάλωτη*;»

Στο πρόσωπο της ΚΜ32 απλώθηκε μια έκφραση αποδοκιμασίας. «Είπα "*Βοήθεια, είμαι αιχμάλωτη*". Αχ, δεν αρχίσαμε καλά, πράκτορα ΛΜ14. Μείον ένας βαθμός. Είστε έτοιμος για την επόμενη φράση;»

Όχι, ο Λάρι δεν ήταν καθόλου έτοιμος. Ούτε

για την επόμενη φράση ούτε και για τις φράσεις μετά την επόμενη.

Ήθελε να το πει στην καθηγήτρια, να κλείσει τον υπολογιστή και να πάει για ύπνο. Αλλά, για να μην επιδεινώσει τη θέση του, αποφάσισε να σφίξει τα δόντια μέχρι το τέλος. Τώρα πια μόνο ένα θαύμα θα μπορούσε να τον σώσει.

Καθώς η ΚΜ32 άρχιζε να ανοιγοκλείνει το στόμα σαν ψάρι σε ενυδρείο, στο ρετιρέ αντήχησε ένα πολύ δυνατό κουδούνισμα. Το αγόρι αναπήδησε... ο ήχος προερχόταν από το *EyeNet*, την πολύτιμη συσκευή υψηλής τεχνολογίας που διέθεταν όλοι οι πράκτορες της *Eye International*. Κι αυτό μόνο ένα πράγμα μπορούσε να σημαίνει...

Στην οθόνη ανοίχτηκε ένα άλλο παράθυρο και πρόβαλε το μουστακοφόρο πρόσωπο του ΥΜ60, του καθηγητή των Ερευνητικών Πρακτικών.

«Συγγνώμη που σας διακόπτω, ΚΜ32» είπε απευθυνόμενος στην καθηγήτρια. «Δυστυχώς, πρέπει να αναβάλετε την εξέταση για μερικές ημέρες. Ο ΛΜ14 επελέγη για μια νέα αποστολή».

Νέα αποστολή... Ο Λάρι δεν πίστευε στα αυτιά του.

Οι λέξεις αυτές συνήθως είχαν την ικανότητα να του προκαλέσουν τον απόλυτο πανικό. Αυτή τη φορά, όμως, αντήχησαν σαν ουράνια μουσική. Το αγόρι έστειλε ένα ελπιδοφόρο βλέμμα προς την καθηγήτριά του.

«Σύμφωνοι» υποχώρησε εκείνη κάπως ενοχλημένη. «Διακόπτουμε την εξέταση, πράκτορα. Θα τα ξαναπούμε όταν επιστρέψετε... Ωστόσο, δεν θα ακυρώσω την αφαίρεση του ενός βαθμού, να το θυμάστε αυτό».

«Το σωστό να λέγεται» παραδέχτηκε εκείνος με ένα μακάριο χαμόγελο.

Το πρόσωπο της γυναίκας χάθηκε από την οθόνη.

«Αναχώρηση αύριο το πρωί» είπε ο ΥΜ60. «Και μην υποτιμήσετε αυτή την αποστολή. Με μια πρώτη ματιά μπορεί να σας φανεί απλή... Αλλά μην ξεχνάτε: ο καλός πράκτορας δεν χαλαρώνει ποτέ».

Ο ΥΜ60 έκλεισε κι αυτός, με τη σειρά του, την επικοινωνία. Στην οθόνη άρχισε πάλι να προ-

βάλλεται η ασπρόμαυρη ταινία. Ο Λάρι έσπευσε να κοιτάξει το *EyeNet*, που, ένας Θεός ξέρει πώς, είχε καταλήξει ανάμεσα στα άδεια κουτάκια της Κόκα Κόλα.

Άνοιξε το μήνυμα που είχε μόλις λάβει και διάβασε τις πρώτες αράδες.

*ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΓΡΑΝΑΔΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ.
ΣΚΟΠΟΣ: ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΕΝΟΣ ΣΠΑΝΙΟΥ ΡΟΔΟΥ.
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ.*

Το αγόρι κοίταξε έξω από τα τζάμια του Μεγάλου Μπέικερ και χαμογέλασε.

Άγκαθα Μίστερι

ΕΠΙΔΟΞΗ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ
ΓΥΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΔΕΣΙΟ
ΞΑΔΕΛΦΟ ΤΗΣ ΛΑΡΙ, ΤΟΝ ΠΙΣΤΟ ΤΗΣ ΜΠΑΤΛΕΡ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΑΤΟ ΓΟΥΑΤΣΟΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΛΥΣΟΥΝ
ΤΑ ΠΙΟ ΠΕΡΙΠΛΟΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ.

ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΓΡΑΝΑΔΑ

Γρανάδα, Ισπανία: Μια απόλυτα ξεκούραστη αποστολή αναμένεται για τον Λάρι και την Άγκαθα. Θα επιβλέπουν το ρόδο του σουλτάνου, ένα σπάνιο λουλούδι που εκτίθεται στους Κήπους της Αλάμπρα. Όμως δεν εξελίσσονται όλα ομαλά και τα δύο ξαδέλφια, με τη βοήθεια ενός θείου τους χορευτή φλαμένκο, πρέπει να βρουν τον δράστη μιας κλοπής που κανείς δεν είχε προβλέψει!

www.minoas.gr

Εικονογράφηση:
Stefano Turconi

9 786180 225273
ISBN 978-618-02-2527-3
ΚΩΔ. 22477